

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ. Ἐν Ἀθήναις φρ. 15. — Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 16. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 25.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

—ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ΟΔΟΣ ΜΟΥΣΩΝ, Ἀριθ. 4, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν Πλατεῖαν Συντάγματος.—

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Ἡ βόμβα Ὀρσίνη, ἥτις τελευταίως ἐν Τεργέστη ὑπὸ τῶν Ὀργάνων τῆς Italia Irredenta ἐξερράχθη ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν συμπυκνωθέντων περὶ τὴν Μουσικὴν τῶν Ἀπομάχων Τεργεσταίων δὲν ὑπῆρξεν ἴσως τόσο ἀπρόοπτος, ὅσον ἐφάνη εἰς ἡμᾶς ἐξυπνίσαντας τὴν Δευτέραν πρωτὶ ὃ κατὰ τὰ σύνορα ἐκραγεῖς αἰφνιδίως πόλεμος. Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἐπισήμου μάλιστα ὄργανου τῆς Κυβερνήσεως ἀγγελθεῖσαν εὐνοϊκὴν δι' ἡμᾶς λύσιν τοῦ μεθοριακοῦ ζητήματος, πᾶν ἄλλο ἐπερίμενέ τις ἢ συστηματικὸν πόλεμον μεταξὺ τῶν ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῶν νέων συνόρων μας σταθμευόντων στρατευμάτων.

Φαίνεται ὅτι ὁ συρμός ἐπέδρασεν ἀκόμη καὶ ἐπὶ τῶν πολέμων. Προηγούντο ἄλλοτε παντὸς πολέμου μερικὰ προμηνύματα, καὶ διακοπαὶ σχέσεων, καὶ προκηρύξεις πολέμου καὶ τὰ τοιαῦτα. Τώρα ἡ Ἀγγλία βομβαρδίζει τὴν Ἀλεξάνδρειαν, καταλαμβάνει τὴν Διόρυγαν, διακλαδύεται εἰς τὸ ἐσωτερικόν, ἐγκαθίσταται κυρίαρχος τῆς Αἰγύπτου καὶ ὅμως πόλεμον . . . δὲν ἔχει μὲ τὴν Αἰγύπτου ἄλλὰ μὲ κάποιον Ἀραμπὴν. Τουρκικὸς καὶ ἐλληνικὸς στρατὸς αἰματοκυλίωνται εἰς τὰ θεσσαλικὰ σύνορα, συγκεντροῦνται οἱ Τῦρκοι, συγκεντροῦνται οἱ Ἕλληνες, πεζικὸν ἐκεῖνοι, πυροβολικὸν ἡμεῖς, μᾶς ἐκτοπιζοῦν, τοὺς ἐκτοπιζόμενους μᾶς σκοτώνουν, τοὺς σκοτόνομεν, καὶ ἀκόμα ἀγνοοῦμεν ἂν ἔχωμεν πόλεμον μὲ τοὺς Τούρκους, ἢ ἂν διάγωμεν ἐν εἰρήνῃ μὲ τοὺς ἀγαπητοὺς μας γείτονάς. Καὶ ἐπειδὴ οὔτε τὸ ἐν ἔχωμεν, οὔτε τὸ ἄλλο, κατὰ πάσαν πιθανότητα διατελοῦμεν εἰς εἰρηνοπόλεμον. Ἡ λέξις δὲν εἶναι ὀκνηρὰ· εἶναι τῶν συντακτῶν τῆς Ὠρας.

μάχας πρὶν καταλάβῃ μίαν χώραν, ἥτις νομίζει ὅτι τοῦ ἀνήκει ἢ τὴν ὁποῖαν θέλει νὰ τοῦ ἀνήκῃ. Ἡμεῖς καταλαμβάνομεν τὴν Ἀρτοθεσσαλίαν—καὶ οἱ Τῦρκοι μᾶς τὴν παραχωροῦσιν—ἐν πληρεστάτῃ βαθεῖα εἰρήνῃ, τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ Κουμουνοῦρου μελετοῦντος τὸν εἰδυλλιακὸν Θεόκριτον, τοῦ δὲ Τούρκου Βεζύρη τὸν παιδολάτρην ποιητὴν Σααδῆ. Περνᾷ μετὰ τὴν κατάληψιν εἰς καὶ ἡμεῖς ἐνιαυτὸς καὶ ὥς νὰ ἐκοιμώμεθα καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα, ἐξυπνώμεν ἐνθυμούμενοι ὅτι ἔπρεπε νὰ τὰ βαπτίσωμεν μὲ αἷμα τὰ ἐπίδικα μέρη. Καὶ τὰ βαπτίζομεν!

ὑποθέσατε ὅτι τὴν 1ην Σεπτεμβρίου μετοικεῖτε ἐκ τῆς οἰκίας ὅπου εὕρισκεσθε εἰς ἄλλην ἥτις τώρα οἰκοδομεῖται. Τί βία διὰ νὰ τὴν παραλάβετε τὴν ὠρισμένην ἡμέραν ὅπως ὅπως, σχεδὸν ἀτελειώτην. Δὲν προσέχετε εἰς τίποτε. Εἰς τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἀρχιτέκτονος, ὅτι λείπουν δύο τρία παράθυρα, οἱ σωλῆνες πρὸς διοχέτευσιν τοῦ βροχείου ὕδατος, ἢ ὅτι οἱ τοῖχοι δὲν ἐξηράνθησαν ἀκόμη, ἢ ὅτι στέγη τις εἶναι ἀτελειώτος, ἀπαντᾷτε μὲ τὸ στερεότυπον ἐκεῖνο: "Εἶλα τώρα! δὲν πειράζει!"

Τοιαύτην βίαν ἐδείξεν ὁ πρωθυπουργὸς τῆς 30ης Μαρτίου ὅτε ὑπέγραφε τὴν Σύμβασιν! Ὡς νὰ μὴν εἶχε οὔτε τὴν Καστέλλαν, οὔτε τὰς Ἀδάμας, οὔτε τὸ μέγαρόν του ἐν τῇ Πλατεῖᾳ τῆς Ἐλευθερίας διὰ νὰ στεγασθῇ, ἐννοοῦσε νὰ μῇ εἰς τὴν Θεσσαλίαν ὅπως ὅπως, ἀδιάφορον ἂν μὲ ὅρια καλῶς διαγεγραμμένα ἢ ὄχι, ἂν μὲ γραμμὴν μεθοριακὴν καλῶς ἐξηκριβωμένην ἢ ὄχι.

Ἐκεῖνη ἡ βία τοῦ Κουμουνοῦρου ἔφερεν αὐτὴν τὴν βίαν τῶν ἐπιτεθέντων Τούρκων.

Διπλωματικῶς ἀμφοτέραι αἱ κυβερνήσεις, τουρκικὴ καὶ ἐλληνικὴ, θὰ εὕρωσιν ἀφθονίαν ἐπιχειρημάτων νὰ δικαιολογηθῶσι.

—Οἱ Ἕλληνες ἤρξαντο χειρῶν ἀδίκων, καταλαβόντες τὸ Καραλῆ, θὰ γράψῃ εἰς τὰς διακοινώσεις του ὁ Σαῖτ.

Τί αἰματηρόν πρωθύστερον! Ὁλος ὁ κόσμος συνάπτει

— Οἱ Τούρκοι ἤρξαντο χειρῶν ἀδίκων καταλαβόντες τὸν Ζορμπᾶν, ὃ ἀντιγράφῃ εἰς τὰς ἰδικὰς του ὁ Τρικού-
πης.

Καὶ θὰ ἔχῃσι καὶ οἱ δύο ὀλίγον δίκαιον καὶ ὀλίγον ἄ-
δικον.

Ἀλλὰ τί ἀπιστία καὶ τί ἀνανδρία ἀληθινὴ τῶν Τούρ-
κων! Ἐν ἐνόμίζον ὅτι ἡ ὑπὸ τῶν ἡμετέρων κατάλη-
ψις τοῦ Κοακλή Δερβέν ἦτο αὐθαίρετον κίνημα τῆς ἐλ-
ληνικῆς κυβερνήσεως, ὥφειλον νὰ ἀντισταθῶσι τότε ἡ
ἐν δὲν ἦσαν ἔτοιμοι τότε, νὰ ποσοδάλωσι τοὺς ἡμετέ-
ρους μετὰ μίαν ἢ δύο ἡμέρας. Πλὴν ὄχι! Ἀναμένοντες
δέκα, δεκαπέντε, εἰκοσιν ἡμέρας, προσποιοῦνται τὸν ἀ-
διάφορον, ὑποκλίνονται ἀνὰ χεῖρα, καὶ ἐν τῷ μεταξὺ συλ-
λέγονται, συμπυκνοῦνται, συσκηνοῦνται, καὶ ἐπιτιθεν-
ται ἔτοιμοι κατ' ἀνετίμων, πολλοὶ κατ' ὀλίγων.

Καὶ ἄς μὴ μωρολογῶσιν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἐφημερίδες
ὅτι αὐτὸ ἦτο δικαίωμα των, διότι ἐν ἀγνοίᾳ των οἰκαιο-
ποιοῦνται τὴν πλέον ἀνανδρῶν καὶ ἀνολῶν πράξιν. Δι-
καίωμα των καὶ καθήκον των ἀκόμη θὰ ἦτο, ἐν διετε-
λοῦμεν μὲ τὴν Τουρκίαν εἰς πόλεμον. Ἀλλ' ἐν πλήρει
εἰρήνῃ, ἡ ἐξέκπληξις ἐπίβησις, ἦτο βράδαιος πράξις ἀδι-
καιολόγητος!

Τί πεπρωμένον! Ἐπὶ τριτχιλίους ἤδη ἐνικυτοὺς πέ-
ρωται τὴν γόνιμον αὐτὴν φυλὴν τῶν Ἀσιατῶν νὰ τὴν
καταβάλλωμεν πάντοτε διὰ μιᾶς δεκάς ἀνθρώπων. Ἐ-
γένετο πλέον νόμος ἱστορικός. Ὅταν πολεμῶσι Τούρκοι
καὶ Ἕλληνες, ἡ ἀνέμνησις ἀναλογία νὰ εἶναι ὡς δέκα
πρὸς ἓνα. Καὶ ἡ ἱσχύς τοῦ νόμου, ὁ εἰς νὰ καταβάλλῃ
τοὺς δέκα. Ἡδύναντο νὰ ἀπορύγῃσι τὴν φρενὴν αὐτὴν οἱ
Τούρκοι νέκν φ ταψίαν ἐκ μέρους των εἰς τὸν ἱστορικὸν
αὐτὸν νόμον. Δὲν ἡ ἔλυσαν ἢ δὲν ἡδυνήθησαν.

Ἐνόμιζες ὅτι ἐπολεμήσαμεν εὐχῶν κατὰ λυσισώρων.
Εὐγέ μας!

Ἀλλὰ, διατί νὰ εὐρεθῶμεν ἀνέτοιμοι; Διατί ἡ δύνα-
μις ἐκάστου τάγματος νὰ συστάλῃ εἰς βαθμὸν ἰσοδυνα-
μῶν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως τοῦ Μοναχοῦ ἢ τῆς Δη-
μοκρατίας τοῦ Ἀγίου Μαρτίνου; Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον,
δι' ὃν καὶ ἡ Ἀγγλία εὐρέθη ἀνέτοιμος καὶ ἤρχισε τὴν
αἰγυπτιακὴν τῆς ἐκστρατείας μὲ τριακισίους ναύτας,
ἐπικυβεσθεῖσα ἀκόμα καὶ αὐτὸ τὸ πλήρωμα τῆς Ἑλλάδος
καὶ Γερμανοὺς καὶ Ἀμερικανούς. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον,
δι' ὃν μόνος μετὰ ἓνα μῆνα κατώρθωσε νὰ συγκεντρώσῃ
ἡ μεγάλη ἐκείνη δύναμις δεκακισχιλίους ἀνδράς, καὶ
μετὰ δύο διπλασίους, καὶ μόνος μετ' ὀλίγον θὰ τοὺς
συμπωσῇ εἰς τριακοντακισχιλίους;

Ἀλλὰ διατί νὰ στειλῶμεν πυροβολητὰς χωρὶς πυροβό-
λα; Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον δι' ὃν ἡ Ἀγγλία ἐστειλὲν ἀπὸ
Μελίτην πλοῖα πολεμικὰ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, τὰ ὅποια ἡ
σαν κενὰ, καὶ ἀπεβίβασεν πυροβόλα χωρὶς ἵππους.

Δὲν εἶναι ὅλα τὰ κράτη Γερμανία, δυναμένη ἐντὸς
μίας ἐβδομάδος ἢ καὶ εἰκοσιτεσσάρων ὥρων νὰ κινητο-
ποιήσῃ ἐν ἡ δύο ἢ καὶ πλείω σώματα στρατοῦ· οὕτε δύ-
νυνται νὰ εἶναι.

Ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις ἐὰν εἶχε τὰ τάγματα εἰς τὴν

νόμιμον αὐτῶν δύναμιν, τί κοπετὸν θὰ ἤγειρον αὐ-
τοὶ οὗτοι οἱ κατακρίνοντες σήμερον ἐπὶ τῇ δωρεάν ἐνα-
σχολήσει τῶν ἀνδρῶν! Ἐνθυμήθητε ὅτι διατρέχοντες
τὸν Ἀδριατικόν, μὴν καὶ ὃν καὶ τῶν ὑπουργῶν αἱ χεῖρες
ἐν πολιτικῇ ἀπραξίᾳ θὰ ἐχρειάζοντο πρὸς συλλογὴν τῆς
στραφίδος. Συλλογισθῆτε ὅτι τώρα μόνος ἐφραμόζονται οἱ
νέοι στρατιωτικοὶ νόμοι. Συλλογισθῆτε ἀκόμη ὅτι ἡ Κυ-
βέρνησις ἀνέπτυξε καὶ θάρρος καὶ δραστηριότητα καὶ
ταχύτητα σχεδὸν ἀγγλικὴν καὶ ὅτι μέχρι τοῦδε συγχα-
ρητήρια μόνον δικαιοῦμεθα ν' ἀπονειμώμεν αὐτῇ διὰ
τὴν ἀξιοπρεπῆ καὶ θραυρὴν ἀντιπροσώπεισιν τοῦ ἑ-
θνους ἐν στιγμῇ τόσῃ κρίσιμῃ.

Ἐπέστη ὅμως κειρὸς νὰ λυθῇ ὀριστικῶς τὸ μεθορια-
κὸν ζήτημα. Πρέπει νὰ διακριθῶσιν αἱ Ἑλληνικαὶ καὶ
αἱ Τουρκικαὶ γραμμαὶ εἰς τὰ σύνορα. Εἶναι ἀληθές ὅτι
αἱ γραμμαὶ αὗται, ἐνὸς ὅπου ὑπάρχουν ἱστορικὰ καὶ ἐθνολο-
γικὰ δικαιώματα, πάντοτε θὰ συνάπτωνται καὶ θὰ συγ-
χέωνται ὡς τὰ διάφορα τῆς Ἰριδος χρώματα· ἀλλὰ καὶ
περὶ προσωρινότητος ἐν πρόκειται, θέλομεν μίαν προ-
σωρινότητα διαρκῆ· αἱ αὐτόματοι αὗται προστιβίαι καὶ
ἐκρήξεις, πρέπει νὰ λείψουν.

Πρὸ παντὸς δὲ ἄλλου νὰ φροντίσωμεν περὶ διοργανώ-
σεως καὶ ἐγκαταστάσεως μεθοριακοῦ στρατοῦ, μὴ λη-
σμονοῦντες ὅτι ἡ Ἄρτα καὶ ἡ Θεσσαλία εἶναι ἡ Βοσνία
καὶ ἡ Ἐρζεγοβίνη μας.

Καλλιὰς.

ΕΚ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ.

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

(Συν. χ. 13. ἀριθ. 333.)

Προκειμένου περὶ τοῦ φαγητοῦ ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω
ὅτι δὲν ἔμεινα εὐχρηστημένος εὐρισκομαι πρὸ διετίας
ἐν Γερμανίᾳ καὶ εἶνε ἀδύνατον νὰ συνειθίσω τὰ Γερμα-
νικὰ ἐδεσμάτα. Κατ' ἐμὲ ἡ γερμανικὴ μαγειρικὴ ἐν συγ-
κρίσει πρὸς τὴν ἑλληνικὴν μας εἶναι ὅπως διόλου pri-
mitive Ἀποδείξεις τούτου εἶνε ὅτι μέχρι τοῦδε δὲν ἐγνώ-
ρισκα Ἕλληνα εὐχρηστημένον ἐκ γερμανικῶν φαγητῶν,
ἐνῷ ἐγνώρισκα πλείστους ὅσους Γερμανοὺς καὶ μάλιστα...
Γερμανοὺς πατριώτας καὶ τοὺς ὁποίους πολὺ ἤρεσαν τὰ
ἑλληνικὰ φαγητά. Τούτου ἕνεκα πάντοτε ἀναμνησχο-
μαι ἐνταῦθα τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς «Ἀττικῆς»... τοῦ κύρ
Γιώργη, καὶ τὰς... πιστῆσεις του...

Θὰ ὁμολογήσῃτε ὅτι, εἰς πολὺ εὐχάριστον συναίσθη-
μα νὰ ἀκούῃ τις μουσικὴν διαρκούντος τοῦ δειπνοῦ του,
ἐντὸς ὥραιας αἰθούσης, ἀντὶ 50 λεπτῶν. Πλήρης τοῦ
εὐχαρίστου τούτου συναίσθηματος ἔρριπτον ἀπὸ καιροῦ
εἰς καιρὸν τὸ βλέμμα ἐπὶ τοῦ προγράμματος τῆς συναυ-
λίας, ἀνεγίνωσκον δ' ἐπ' αὐτοῦ τὰ ὀνόματα τοῦ Mozart,
Beethoven Schubert, Saint-Saens, Verdi, Strauss... κτλ.
Ἦτο ἀκριβὲς ἡ ἐποχὴ κατ' ἣν ἐν Ἀθήναις ἐγίνοντο αἱ
ἐξετάσεις ἐν τῷ Ὁδεῖῳ, αἵτινες ἤρχοντο διὰ μωσαϊκοῦ
ἐκ τοῦ Ruy-Blas κατὰ Βολωνίην καὶ ἐτελείωναν διὰ